

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔ / ๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการ
สอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : ผู้กำกับการ สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ออกหมายเรียกพยานไปยัง
กรุงเทพมหานครเพื่อขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้ประกอบการ
สอบสวนคดีอาญาที่ [REDACTED]

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๑๔๐๐/จ.๕๖๐ ลงวันที่ ๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้กำกับการ สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ แจ้งว่า เอกสาร
ดังกล่าวเป็นเอกสารลับใช้เป็นพยานเอกสารการสอบสวนของกรุงเทพมหานคร และ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงมีคำสั่งห้าม
เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

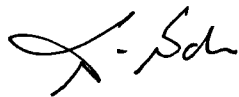
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือสถานีตำรวจนครบาล
สำราญราษฎร์ ที่ ตช ๐๐๑๕.(บก.น. ๖)๑๐/๔๙๘ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ หนังสือสำนัก
เทคนิค ที่ กท ๑๔๐๐/จ. ๔ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริง
สรุปความได้ว่าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ ได้ออกหมายเรียก
พยานไปยังกรุงเทพมหานครขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้
ประกอบการสอบสวนคดีอาญาที่ [REDACTED] แต่กรุงเทพมหานครปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกรุงเทพมหานครดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๔ / ๒๕๕๓

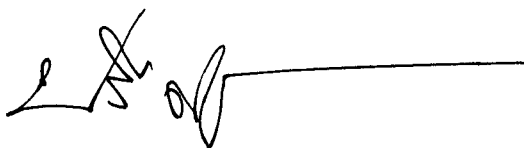
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์คือผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้นผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

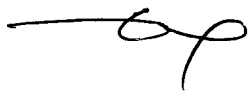
หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๔๔ /๒๕๕๒

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาศิริตัน)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์